



**Republika Srbija**  
**VRHOVNI SUD SRBIJE**  
**Kž I 439/05**  
**10.05.2005. godina**  
**Beograd**

**U IME NARODA**

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Mićunovića, predsednika veća, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića, Veroljuba Cvetkovića i Dragana Jocića, članova veća i savetnika Marije Vuković-Stanković, zapisničara, u krivičnom predmetu optuženih AA i dr, zbog krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168.stav 1. Osnovnog krivičnog zakona i dr, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca iz Jagodine, branioca optuženih BB i VV, advokata GG i optuženog DD, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Jagodini, K. 160/04 od 22.12.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 10.05.2005. godine, doneo je

**P R E S U D U**

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Jagodini, optuženog VV i branioca optuženih BB i VV, adv. GG i presuda Okružnog suda u Jagodini, K. 160/04 od 22.12.2004.godine, POTVRĐUJE.

**O b r a z l o ž e n j e**

Navedenom prvostepenom presudom oglašeni su krivim:

- optuženi AA zbog produženog krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168.stav 1. OKZ zbog koga je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) meseca, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 08.10.2004. do 17.12.2004. godine,

- optuženi BB zbog krivičnog dela falsifikovanja novca iz člana 168.stav 1. OKZ, za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 08.10. do 17.12.2004. godine,

- optuženi VV zbog krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168.stav 1. OKZ, za koje je osuđen na kaznu zatvora od 3 (tri) meseca, u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 08.10. do 17.12.2004. godine i

- optuženi ĐĐ zbog krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168.stav 4. OKZ, za koje mu je izrečena uslovna osuda tako što mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 2 (dva) meseca i istovremeno je određeno da se ona neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine po pravosnažnosti ove presude ne učini novo krivično delo.

Istom presudom optuženi su obavezani na plaćanje troškova krivičnog postupka i sudskog paušala i to:

- optuženi AA 15.600,00 dinara na ime troškova krivičnog postupka i 3.000,00 dinara na ime sudskog paušala,

- optuženi BB 27.350,00 dinara na ime troškova krivičnog postupka i 3.000,00 dinara na ime sudskog paušala,

- optuženi VV 27.350,00 dinara na ime troškova krivičnog postupka i 3.000,00 dinara na ime sudskog paušala i

- optuženi ĐĐ 3.000,00 dinara na ime sudskog paušala.

Prema optuženima izrečena je mera bezbednosti oduzimanja predmeta krivičnog dela, iz potvrda SUP-a, Jagodina a na osnovu člana 69.stav 1. i člana 168. stav 5. OKZ a oštećeni EE je upućen na parnicu za ostvarivanje imovinsko pravnog zahteva.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

- okružni javni tužilac iz Jagodine, zbog odluke o kazni u odnosu na optuženog AA, sa predlogom da se pobijana presuda u tom delu preinači i optuženi AA, za delo za koje je oglašen krivim, osudi na strožiju kaznu zatvora;

- branilac optuženih BB i VV, advokat GG, zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni čija žalba ne sadrži obrazloženje, niti predlog Vrhovnom sudu kakvu bi odluku, u vezi sa izjavljenom žalbom, trebalo da donese;

- optuženi VV bez navođenja osnova pobijanja i predloga, a iz sadržine izjavljene žalbe se zaključuje da se prvostepena presuda pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o kazni i oduke o troškovima krivičnog postupka, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači, oglasi ga krivim za krivično delo falsifikovanje novca iz člana 168.stav 4. OKZ, izrekne mu uslovnu osudu i obaveže ga na plaćanje troškova krivičnog postupka u manjem iznosu.

Republički javni tužilac u svom podnesku Ktž. 572/05 od 12.04.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud, uvažanjem žalbe okružnog javnog tužioca u Jagodini, preinači pobijanu presudu, tako što će optuženog AA za krivično delo za koje je oglašen krivim osuditi na kaznu zatvora u dužem trajanju, a da žalbe optuženog VV i branioca optuženih BB i VV odbije kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća na kojoj je razmotrio predmetni spis, navode i predloge iznete u žalbama kao i u podnesku Republičkog javnog tužioca, pa je našao:

Žalbe su neosnovane.

U sprovedenom postupku nisu učinjene, bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti prvostepena presuda sadrži, povrede krivičnog zakona, na štetu optuženih, na koje Vrhovni sud u smislu odredaba člana 380.stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti.

Iz sadržine žalbe optuženog VV zaključuje se da on prvostepenu presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, koje se ogledaju u tome, što o odlučnim činjenicama postoji znatna protivrečnost između onoga što se navodi u razlozima presude, o sadržini zapisnika o iskazima ovoga optuženog datim u postupku i samih tih zapisnika, zbog čega izjave optuženog VV dobijaju sasvim drugi smisao.

Vrhovni sud je ocenio da ovi navodi žalbe ne stoje jer je prvostepeni sud verno interpretirao sadržinu zapisnika o iskazima optuženog VV u razlozima pobijane presude, tako da u smislu, u kome žalba ukazuje, nema bilo kakve protivrečnosti o odlučnim činjenicama.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja optuženi VV ponavlja svoju odbranu

datu na glavnom pretresu, da mu je optuženi AA dao samo jednu novčanicu od 1.000,00 dinara, za koju VV nije znao da je falsifikat, da ne poznaje optuženog ĐĐ kome nikada nije dugovao, niti davao neki novac.

Ovakva odbrana optuženog bila je predmet ocene od strane prvostepenog suda u pobijanoj presudi, i ocenjena je, u sklopu drugih izvedenih dokaza, kao neprihvatljiva, usmerena na izbegavanje krivične odgovornosti. Prvostepeni sud je za ovakvo svoje zaključivanje dao jasne i ubedljive razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud, tim pre što se u žalbi ne nude nikakvi novi dokazi, koji bi takvo zaključivanje doveli u sumnju.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen i krivični zakon u pogledu pravne kvalifikacije dela, jer se i po oceni Vrhovnog suda u radnjama optuženog VV stiču sva bitna obeležja krivičnog dela falsifikovanje novca iz člana 168.stav 1. OKZ.

Pobijajući prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni izrečenoj optuženom AA okružni javni tužilac iz Jagodine prigovara prvostepenom sudu da u toku postupka nije utvrdio sve okolnosti od značaja za odmeravanje kazne u skladu sa odredbama člana 41. OKZ. a takođe i polemíše sa prvostepenim sudom u vezi pridavanja značaja utvrđenim olakšavajućim odnosno otežavajućim okolnostima.

U delu svoje žalbe koji se odnosi na odluku o kazni optuženi VV navodi da mu je izrečena prestroga kazna i da bi se svrha kažnjavanja mogla postići uslovnom osudom.

Međutim, po oceni Vrhovnog suda, žalbe su u oba slučaja neosnovane jer je prvostepeni sud kako u odnosu na ovu dvojicu optuženih tako i u odnosu na optuženog BB pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti koje su u smislu člana 41. OKZ. od značaja za odmeravanje kazne i dajući adekvatan značaj utvrđenim olakšavajućim okolnostima, koje je cenio kao osobito olakšavajuće, primenom članova 42. i 43. OKZ. optužene, za dela za koja su oglašeni krivim, osudio na kazne zatvora i to optuženog AA u trajanju od 4 (četiri) meseca, optužene VV i BB u trajanju od po 3 ( tri ) meseca, u koje im je uračunao i vreme provedeno u pritvoru a u skladu sa odredbama člana 50. OKZ.

Odmerene kazne srazmerne su težini i stepenu društvene opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih a po oceni ovoga suda dovoljne su i nužne da bi se njima postigla svrha kažnjavanja u smislu odredaba člana 33. OKZ.

Neosnovano se žalbom optuženog VV prvostepena presuda pobija zbog odluke o naknadi troškova krivičnog postupka jer je ista doneta u skladu sa odredbama člana 193. i 196. ZKP-a.

S obzirom da žalba izjavljena u korist optuženih BB i VV od strane njihovog branioca, advokata GGG, ne sadrži sve podatke predviđene odredbom člana 366. ZKP-a, drugostepeni sud se ograničio na ispitivanje pobijane presude u smislu člana 380.stav 1. tačka 1. i 2. kao i na ispitivanje odluke o kazni u odnosu na ovu dvojicu optuženih te je našao da navedenom presudom nisu učinjene povrede postupka iz navedenog člana Zakonika o krivičnom postupku, a da je kazna izrečena optuženima pravilno odmerena.

Zbog svega navedenog, a u skladu sa odredbama člana 388.ZKP-a, odlučeno je kao izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća,

Marija Vuković-Stanković,s.r. sudija,

Nikola Mićunović, s.r.

Za tačnost otpavka

dlj.